

PÁL 2. LEVELE TIMÓTEUSHOZ

3-4. FEJEZET

Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők jönnek.

Érdekes, hogy a Biblia nagyon sok helyen beszél az utolsó napokról, és pontosan leírja a korunk jellemzőit. Itt is olvashatjuk azt a listát, amelyet Pál állított össze az utolsó időkről, és ez olyan, mintha a mai újságot olvasnánk.

A nehéz időknek az okai azok a dolgok, amiket az emberek csinálnak, és a legelső helyen ez áll:

Az emberek ugyanis önzők

Volt-e már valaha egy olyan időszak a történelemben, amikor az embereknek a mostaninál nagyobb éntudatossága volt? Manapság minden arról szól, hogy legyünk gyönyörűek kívülről, és a narcissizmus van most csúcson. Az önszeretettel egyszerre érzékelik a sóvárgás a még több iránt, „mert megérdemlem”. Nézzük csak meg a reklámokat: tudjuk, hogy többbe kerül, de megérdemljük, nem?

pénzsóvárag lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek;

Ezen szavak mindegyike egy érdekes tanulmány alapja lehet a görögben. Nincs időnk arra, hogy ezen most itt végigmenjünk, de ajánlom, hogy szerezzetek egy görög lexikont és tanulmányozzátok ezeket a szavakat, amelyeket Pál az utolsó idők embereinek leírására használ.

Szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók

Olvasom a mai világ horror történeteit a gyerekekkel való visszaélésekről és egyszerűen nem hiszek a szememnek, mert el sem tudom képzelni, hogy egy ember meg tudja tenni azokat a dolgokat, hacsak nem hiányzik belőle a természetes szeretet. Mert kellene legyen egy olyan természetes szeretet az emberekben, amely megakadályozza azokat a dolgokat, amelyeket ma sokan megtesznek.

Természetes módon kellene legyen bennünk a gyerekek iránti szeretet, amelyet Isten helyezett belénk, hiszen a gyerekek védtelenek, tőlünk függnek. Számomra elképzelhetetlen dolog, hogy egy ember visszaéljen a gyerekekkel szembeni előnyeivel, mégis ebben a megromlott társadalomban egyre inkább megszokássá válik ez.

Isten prófétája azt mondta Izraellel kapcsolatban, hogy *ha szelet vetnek, vihart aratnak*. Attól tartok, hogy ez ránk is érvényes.

árulók

Hányan álltak már kézenfogva és mondták azt, hogy jóban és rosszban, gazdagságban és szegénységben, egészségben és betegségben, amíg a halál el nem választ, mégis a milyen nagy a válási arány. Szövetséget kötöttetek és olyan sok megtört szövetség van, és olyan sok ezeknek az áldozata is.

féktelenek

Itt elsősorban szexuális féktelenségről van szó, és véleményem szerint a mostani idők is Sodomát és Gomorát idézik. Gyakran szoktunk étteremben vacsorázni a feleséggel és szeretjük ezt péntekenként elkerülni, de néha annyira szoros időbeosztásunk van, hogy nincs ideje vacsorát főzni, és el kell menjünk. Péntek esténként mindenki a hétvégi társát keresi, hihetetlen módon próbálnak maguknak partner szerezni egyesek.

vakmerők, felfuvalkodottak, akik inkább az élvezeteket szeretik, mint az Istent.

A mai társadalom élvezethajhászása hihetetlen. Semmi baj nincs azzal, ha élvezed az életet, hiszen szerintem Isten is azt szeretné, hogy élvezd azt, és az élvezeteket is azért teremtette, hogy részünk legyen bennük. De amikor mindezek fontosabbak lesznek, mint maga Isten, akkor ez azt jelenti, hogy az élvezet lett az istened, és ez egy igen szegény isten lesz számodra.

Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől.

Mert ezek közül valók azok, akik belopakodnak a házakba, és rabul ejtik a bűnökkel terhelt és sokféle vágytól űzött asszonykákat.

Ezek mindíg tanulnak, de az igazságot sohasem ismerik meg.

Ezen emberek jellemzésére Pál ugyanazt a jelzőt használja, mint a kuruzslókra, akik becsapják az embereket.

Ahogy Jannész és Jambrész ellenszegültek Mózesnek, úgy álltak ellent az igazságnak ezek a megromlott értelmű, hit szempontjából megbízhatatlan emberek is.

Amikor Mózes a fáraó elé dobta a botját és az kígyóvá változott, akkor a fáraó varázslói is ledobták a botjaikat, és azok is kígyókká változtak, de Mózes kígyója elnyelte az ő kígyóikat. Jannész és Jambrész annak a két varázslónak a neve, akik Mózessel szembeszegültek. Ezt nem a Bibliából, hanem más írásokból tudjuk. Ők egy ideig tudták utánozni Isten munkáját, de egy ponton túl már Mózes kerekedett felül.

A Biblia beszél arról, hogy Isten az embereket, akik ellenállnak neki és az Ő igazságának, átadja a romlott értelmüknek, és hit szempontjából beszámíthatatlanok lesznek.

Az Úr azt mondta, hogy a jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, és a gonosz ember a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.

Amikor valakinek szennyessé és durvává válik a nyelvezete, az azt mutatja, hogy valami baj van belül az emberben.

De nem jutnak messzire, mert esztelenségük nyilvánvaló lesz mindenki előtt, mint ahogy amazoké is az lett.

Másszóval, egy ideig ugyan becsaphatod az embereket, de végül rájönnek, és vissza kell lépjél, akárcsak a varázslók. Amikor végül Mózes újabb és újabb csodát mutatott, meg kellett hajoljanak, és beismerjék, hogy ez Isten keze, és nem tudnak semmit tenni ellene.

A keresztény élet ezzel teljesen szemben áll, és egyre jobban különbözik a világiétől. Egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy a keresztény egy megbélyegzett ember, mert minél romlottabbá válik a világ, annál nagyobb lesz a különbség.

Te azonban követőjévé lettél az én tanításomnak, életmódomnak, szándékomnak, hitemnek, türelmemnek, szeretetemnek, állhatatosságomnak, üldöztetéseimnek, szenvedéseimnek, amelyek Antióchiában, Ikóniumban, Lisztrában értek. Milyen üldöztetéseket viseltem el, és mindegyikből megszabadított az Úr!

Timóteus Lisztrából származott, és Pál az első missziós útja alatt találkozott vele, amikor Timóteus kb. 15 éves lehetett. Ennek ellenére vonzotta Pál apostol személye őt az üzenetén keresztül. Gyermekkorában a nagymamája és az édesanyja tanította az Írások ismeretére, és amikor Pál az Írások segítségével bebizonyította, hogy Jézus a Messiás, akkor Timóteus, ismerve a háttérinformációt, igazságot látott az ő tanításában, és elfogadta a kereszténységet.

Valószínű, hogy akkor is jelen volt, amikor az lizstrai emberek megkövezték Pált, egészen addig, amíg már halottnak hitték, és utána kivonszolták a városból. Ott lehetett azok között, akik sírárták Pált, amikor látták az utcán fekvő élettelennek tűnő testét. Aztán hirtelen a szomorúság könnyeik eltűntek, amikor Pál elkezdett mozogni, lélegezni, majd felállt, és azt mondta, hogy gyérünk vissza, prédikáljunk tovább. Erre utalva mondja itt Pál, hogy tudod, milyen üldöztetéseket álltam ki, de az Úr mindegyikből megszabadított engem.

Pál élete a világi élettel áll szemben. A keresztény életnek célja van, a világ pedig csak létezik, valódi cél és értelem nélkül. Pál élete a hitről és a hosszútútrésről, a szeretetről és a türelemről szól. Azt gondolhatnánk, hogy egy ilyen embert a világ igen szívélyesen fogad.

Érdekes, hogy mit mondott erről Jézus, amikor a Hegyi beszédében a keresztény embert leírta. Először felsorolta a keresztény jellemvonásait: békeszerető, kegyelmes, igazság után szomjazik, szelíd, alázatos. Azt gondolhatnánk, hogy a világ biztosan tisztelne egy ilyen embert. Mégis, mindezen jellemvonások után Jézus azt mondta:

Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

Boldogok vagytok, ha énniattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.

A világ egyáltalán nem csodálja a valódi keresztény hitet. Miért? Mert az igazi keresztény példája megítéli a világi ember cselekedeteit. Idegesíti őket a te jóságod, szereteted, türelmed, mert bűnösnek érzik magukat. Lám, mit tettek Jézussal is, és Ő megmondta, hogy minket is üldözni fognak, mert Vele is ezt tették. Ne várj arra, hogy a világ a te kegyességedet csodálgassa, ne gondold, hogy tapsolni fognak, amikor a gonosz ellen emeled fel a hangodat. Inkább azt fogják kiáltani: „Feszítsd meg!”

De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják.

Ez aztán a szívmengető ígéret! Ez nem olyan ígéret, amely túl nagy népszerűségnek örvendene. Inkább azt szeretem, hogy „Isten minden szükségletünkről gondoskodik.”

Egy idegen világban élünk. Idegen vándorok vagyunk itt. Ez a világ Isten ellen lázzad, és ha Isten mellé állsz, akkor a világgal szembehelyezkedtél, és az üldöztetés biztosan rád talál. *Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket.*

A gonosz emberek és ámítók pedig még tovább mennek a rosszban, tévelyegve és másokat is megtévesztve.

Másszóval, ez nem lesz jobb egy ideig, csak rosszabb lesz, mielőtt jobbra fordulna, mert gonosz idők jönnek egészen addig, amíg az Úr kiragadja a gyülekezetét ebből a világból. Mindezek után, pedig az Isten meg fogja ítélni a világot az istentelenségeiért és a gonoszságaiért, és utána pedig Jézus vissza fog

jönni, hogy Isten igaz királyságát megalapítsa, de mindaddig akik ezt várni fogják, azt fogják mondani, hogy „Jöjjön már, és áldott legyen az, aki az Úr nevében jön.”

A saját szemünkkel láthatjuk, hogy milyen rohamosan megy tönkre a társadalmunk. Az utóbbi években olyan újságokat, magazinokat vehetnek meg kisgyerekek, amelyeket régebb még illegálisan árultak. Végignézhethetjük az erkölcstelenség terjedését, és a többi dolgot, ami ennek a következményeként ért utol minket. Már akkor is aggódik egy anya, amikor elküldi a gyereket az iskolába, mert nem tudhatja, hogy milyen veszély leselkedik arra a gyerekre. Istenem segíts! Ha az Úr nem siet, akkor saját magunkat fogjuk elpusztítani, miközben egyre mélyebbre süllyedünk, mert bele fogunk fulladni a saját romlottságunkba.

De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által.

Amikor Pál a szent írásokról beszél, természetesen az Ószövetségre utal, mivel akkor még az Új szövetség írásai nem voltak kanonizálva, elfogadva.

Az érdekes az, hogy Pál utalása alapján olyan sok mindent ír az Ószövetség Jézus Krisztusról, hogy azokat tanulmányozva és megértve logikus következmény Jézus Krisztus maga.

Jézus azt mondta: *Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot, és mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.*

A teljes Ószövetség Jézus Krisztusról íródott, a megváltás teljessége az Ószövetségben is megtalálható: a Megváltó ígérete, a Megváltó jellemvonásai, minden ott van Róla. Pál ezekre utalva mondja, hogy mindezt ismeri Timóteus.

A teljes Írás Istentől ihletett

Egyesek szerint nem minden Írás ihletett Istentől, de ennek a veszélye az, hogy erejét veszíti az egész. A hatalom bukásának a vége pedig anarchia. Minden ember a maga útját járja, azt teszi, ami szerinte helyes, azt hisz, amit akar.

Ha azt állítom, hogy egyes Írásrészletek nem Istentől vannak, akkor én magam leszek a végső hatalom, nem a Biblia, így már nem bízatsz a teljes Bibliában, hanem bennem kell bizzál. Én mondom meg neked, hogy mely részek ihlettek Istentől, és melyek nem.

Aztán jön a következő liberális gondolkodó, és azt állítja, hogy nincs igazam, mert nem azokat ihlettek Istentől, amelyeket én mondtam, de ő megmondja majd, hogy melyek azok, és aztán máris itt a következő, akik ismét teljesen mást fog mondani.

A teljes Írás Istentől ihletett, ne kezdjétek kihagyni belőle semmit és semmilyen történetet sem csak azért, mert nem felelnek meg a ti elképzeléseneken, vagy mert nehezen tudjátok ezeket elhinni.

Jónás története nagyon sok problémát okozott sokaknak, csak azért mert hibás koncepciójuk volt Istenről. Ha el tudod hinni a Biblia első versét, akkor semmi gondod sem lesz a Biblia többi részével. Ha a te Istened elég nagy ahhoz, hogy megteremtse a mennyet és a földet, akkor semmi gond sem lehet a továbbiakban.

De ha már az első vers gondot okoz, akkor ez azt jelenti, hogy az Istenünk túl kicsi.

Az ÚR azonban odarendelt egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Nehéz ezt elhinned?

Az ember odarendelt egy nagy halat, atomerővel hajtott motorral, amelybe 150 ember belefér és a víz alatt eljuthatnak az Északi Sark alá a jégpáncél alatt, majd 100 nap múlva feljönnek és kiszállnak egy

kikötőben. Nehéz elfogadni azt, hogy az ember olyan nagy halat építhet, amely embereket tud elnyelni és napokon keresztül a víz alatt tudja őket tartani?

Mekkora a te Istened? Az ember meg tudja tenni mindezt, de Isten? Könnyebben el tudnád hinni, ha az volna odaírva, hogy egy tengeralattjáró feljött a víz színére, a kapitány kilépett az ajtaján, berángatták Jónást, és ismét lemerültek, majd elindultak Joppa felé, és ott kitették őt a kikötőben?

Ha a Jónás sztorit nem hiszed, akkor csak az a baj, hogy maga Jézus elfogadta azt:

E gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele.

Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.

Jézus, Te elhiszed azt a történetet? Nem tudad, hogy ez csak egy mitosz, egy mese? Hogy lehet, hogy téged is így becsaptak? Azt hittem, hogy Te az Isten Fiaként okosabb vagy ennél!

Noét elhiszitek? Jézus azt mondta: *Ahogyan Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is.*

Vigyázni kell hát, hogy melyik részből vesztek el, mert az egész dolog rátok zúdulhat!

A teljes Írás Istentől ihletett

Amikor gondotok támad az Írás egy részének megértésével, akkor ahelyett, hogy mindezt elvetnénk, azt mondván, hogy Isten ilyent nem mondott, inkább mondjátok azt, hogy nem értitek ezt még. Sok olyan rész van, amit még nem értek, van egy dossziém, amelynek a címe: „További információkra vár” – és sok vers van ebben, amit nem értek.

Nem állítom azt, hogy Isten tévedett, hanem beismerem, hogy buta vagyok, és még nem értem meg, amit mond, de amikor majd rájövök erre, akkor rá fogok jönni, hogy igaza volt.

A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra

Mit hiszek Istenről, mit hiszek az életről, mit hiszek a bűnnel kapcsolatban, az angyalokkal vagy a jövővel kapcsolatban? Vagy a halálról, a halál utáni életről? Az Írás nagyon hasznos arra, hogy a hitemet megalapozza, a hitemet arra alapozhatom, amit Isten mond, mert a Biblia az, amit Ő mond.

Vannak emberek, akik olyan tanításokat állítanak elő, amelyek Jézus tanításával ellenkeznek, és úgy tesznek, mintha többet értenének meg a jövő dolgaiból, mint maga Jézus. Ilyenek a Jehova Tanúi, akik a pokollal kapcsolatban azt tanítják, hogy ott a tudatlanság állapota uralkodik.

Jób könyvét használják bizonyítékkul, amikor Jób a barátaival beszélt azt mondta nekik, hogy „Bárcsak meghalnék, mert minden nyomorúságnak vége lenne akkor.”

Mit mondott Isten legelőször Jóbnak? „Ki az aki ilyeneket mond? Jób, lépted-e már át a pokol kapuját, hogy megtudd miről beszélsz?”

Jézus ezt megtette, és a Lukács 16-ban el is mondja nekünk, hogy milyen az. Elfogadjátok Jézus szavait, vagy saját doktrinát fogtok kifejleszteni, amely szemben áll Jézus szavaival?

Az Isten szava a hitem alapja, azért hiszem, mert Isten mondta, és minden tanításom az Írásokra alapul.

hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra

Ó, milyen gyakran volt Isten Igéje az életem megjavítója, megjobbítója! Könnyen letévedhetünk az útról, de az Isten Igéje az, amely visszaterel minket, kiegyensúlyozza és megfelelő szemszögbe helyezi a dolgokat.

az igazságban való nevelésre

Az igaz, jó életre nevel, megmutatja, hogy mi a helyes.

hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

A tökéletes szó a görög eredetiben inkább azt jelenti, hogy teljesen érett. Az Isten Igéje minden Isten által nekem szánt dologra felkészít.

Sok ember nagyon helyesen arra vágyik, hogy Isten használja őt, de ugyanakkor Isten először fel fogja készíteni azokat, akiken keresztül dolgozni fog. A legfontosabb felkészítés Isten Igéjén keresztül történik, mert ezáltal leszünk tökéletesen felkészítve arra a munkára, amelyet Isten számunkra kijelölt.

Ennek a tanításnak és mindegyik tanításunknak is az a célja, hogy teljesen felkészítsen titeket Isten által használható eszközöké. És miközben Isten Igéje az életetek részévé válik, rá fogtok jönni arra, hogy Isten nagyon izgalmas feladatok elvégzésére kezd használni titeket. Gyakran viszont elkövetjük azt a hibát, hogy gyenge felkészüléssel indulunk neki, vagy hiányzik az üzenet.

Kérve kérlek az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat;

Az Úr a visszajövetelkor mind az élőket, mind a halottakat meg fogja ítélni. Két ítélet lesz: a megjelenésekor azokat ítéli meg, akik túléltek a nagy megpróbáltatás időszakát. Máté evangéliuma szerint az Úr ítéletre fogja összegyűjteni a népeket, és elválasztja őket úgy, mint a pásztor a juhokat a kecskéktől. *Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.*

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”

Ez az ítélet, amely meghatározza, hogy kik fognak Jézussal együtt uralkodni a földön az ezeréves királyságban. Ezután a ezer év után pedig meg fogja ítélni a halottakat, és mindnyájan ott fognak állni Isten nagy fehér ítélőszéke előtt, és az életük a nagy könyvben leírtak szerint lesz megítélve.

*az ő eljövetelére és országára kérlek:
hirdesd az igét*

Miért az Igét hirdesse? Mert az Ige az Istentől származik és megtisztító ereje van! Milyen szégyen, hogy olyan kevesen hirdetik Isten Igéjét a pulpitusokról. Isten és Jézus előtt kéri Pál Timóteust, hogy hirdesse az Igét.

Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért.

akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással.

Légy kész mindig az igehirdetésre, és tanítsd az embereket Isten alapvető igazságaira.

Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük.

Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak.

Isten Igéje étvágyat csinál Isten Igéjére, és egy idő után minden egyéb kevésnek tűnik. Isten Igéjében annyi sok mondanivaló van, annyira erős, dinamikus az Ige, hogy amikor tanulsz az Igét és a mélységek felé haladsz, elkezdesz növekedni és erősödni, és akkor már nem elégítenek ki a „gyönyörű napokról, a csodálatos lepkékről és rigókról” szóló prédikációk, ahol minden kellemes és a világ egyszerű.

Ha viszont egy embernek nincs meg az étvágya az Isten Igéjére, akkor egyszer csak eljön az idő, hogy viszketni kezd a füle az érdekes történetekre, a egyszerű viccekre, és szórakozást fog keresni a templomban.

Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat.

Pál Isten akaratából apostol volt, ugyanakkor lelkész-tanító is egyszemélyben. Timóteusnak evangélista elhívása volt, ezért Pál arra bízta őt, hogy végezze az evangélium hirdető munkáját, prédikáljon az embereknek.

Fontos dolog arra rájönni, hogy Isten milyen szolgálatra hívott el és milyen ajándékokkal ruházott fel téged, hogy az lehess, amire Ő elhívott, és nem az aki te magad a saját akaratodból lenni akarsz. A világ egyik legnehezebb dolga az, ha te a saját akaratodból evangélista akarsz lenni, de az Isten lelkész-tanítónak teremtett, vagy fordítva.

A szolgálatom első 16 éve teljes kudarc volt, mert Chuck, az evangélista prédikátor akartam lenni Isten akaratából, de Isten sohasem adta nekem ezt az elhívást. Végül rájöttem, hogy Isten pásztor-tanítónak hívott el, és attól kezdve vált áldottá a szolgálat, mert természetesen, erőlködés nélkül lehettem az, amivé Isten elhívott.

Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje.

A dolgok rosszul alakultak Rómában Pál számára, mert a kihallgatás után megtudta, hogy mivel vádolják, látta a kormányzó negatív hozzáállását, és rájött, hogy a napjai meg vannak számlálva. Ez volt az utolsó levele, amit megírhatott.

Pál a halálát elköltözésként látta, amikor az Isten által készített palotájába költözhet a földi sátra helyett, és ott lakhat mindörökké a mennyek országában.

Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam,

Ó, milyen fontos, hogy ezt tudjuk mondani, amikor az elköltözésünk ideje közeledik! Korábban Pál a filippieknek azt írta, hogy

Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem,

de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.

Aztán azt is mondja, hogy a keresztyén élet egy verseny *Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek.*

Pál megfutotta a maga versenyét...

végezetre eltételezt nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.

Jézus azt mondta a szmirnai gyülekezetnek, hogy *Légy hû mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.*

*Igyekezz minél előbb hozzám jönni,
mert Démász elhagyott engem*

Az előbbi leveleiben Pál Démászt is az üdvözlők közé sorolta, de már előzőleg azt írta, hogy minden ázsiai elfordult tőle. Ha ők ezen a ponton még Pál mellett álltak volna az valószínűleg a halálukat is jelentette volna, mert ő egy halálra ítélt rab volt, és még mindig vele szövetkezni egyenlő lett volna a halállal számukra.

Démász elhagyott engem, mivel ehhez a világhoz ragaszkodott, és elment Thesszalonikába;

Más szóval Démász mentette a saját bőrét.

*Kreszcensz pedig Galáciába, Titusz meg Dalmáciába.
Egyedül Lukács van velem. Márkot vedd magad mellé*

Márk Barnabás unokatestvére volt, és korábban ő volt a Pál és Barnabás közötti nézeteltérés okozója. Amikor Pál és Barnabás az első missziós útra indultak, akkor Márk is velük tartott, de amikor Ciprust elhagyván veszélyesebb helyekre indultak, akkor Márk megijedt és visszafordult.

Amikor aztán Pál és Barnabás a második missziós útjukra indultak, hogy visszamenjenek az előzőleg meglátogatott helyekre és erősítsék a testvéreket, akkor Barnabás ismét azt akarta, hogy vigyék magukkal Márkot, de Pál nem akarta ezt az előző eset miatt. A nézeteltérés akkora lett, hogy Barnabás Márkkal együtt elindult Ciprusra, ugyanakkor Pál maga mellé vette Szilászt és elindult Kis-Ázsia felé.

A keresztyén gyülekezetekben mindig vannak nézeteltérések, de az Úr mindig visszaállítja ezeket a kapcsolatokat. Így a Pál és Márk közötti kapcsolat is helyrejött, mert Pál azt írja Timóteusnak, hogy

*Márkot vedd magad mellé, hozd el magaddal, mert hasznomra van a szolgálatban.
Tükhikoszt elküldtem Efezusba.*

Köpenyemet, amelyet Tróászban Karposznál hagytam, hozd el, amikor jössz; hozd el a könyveket is, de főként a pergameneket.

Pál nagyon sokat olvasott, ifjú korában a nagy tanító, Gamálio volt a mentora, aki azt írta Pálról, hogy a legnagyobb probléma vele az volt, hogy nem tudott neki elég könyvet adni. Pál nagyon szeretett olvasni. Amikor Agrippa király előtt védekezett, akkor Fesztusz így kiáltott fel: „Beleőrültél a sok tanulásba!” Pál a Cezáreai börtönben 2 éven keresztül csak olvasott és olvasott, és mindig, amikor valaki meglátta, akkor könyvekbe temetkezve látta őt.

Egy tanító akkor az igazi, ha igazán szomjazik a tudásra, és soha nem hagyja abba a tanulást.

Alexandrosz, a rézműves, sok rosszat követett el ellenem. Megfizet neki majd az Úr cselekedetei szerint.

„Imádkozz azokért, akik kihasználnak”, de nem vagyok benne biztos, hogy Pál itt erre a fajta imádságra utal.

Te is őrizkedj tőle, mert igen hevesen ellenállt a mi beszédeinknek.

Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott. - Ne számítsen ez bűneik közé!

Minden barátja elhagyta Pált az első meghallgatása alkalmával, egyedül állt Néro előtt.

A Biblia sorai alapján Pál első találkozása a kerszténységgel akkor történt, amikor ő azoknak az embereknek a kabátjaira vigyázott, akik Istvánt megkövezték. Mindez István elképesztő tanubizonyossága után történt, amelyet a Szanhedrin előtt tett, és Pál is tagja volt ennek, ő is arra szavazott, hogy kövezzék meg.

A megkövezés alatt István felnézett az égre és azt mondta: „Atyám, ne számítsd ezt a bűneik közé.” Nagyon valószínű, hogy ez mély nyomot hagyott Pálban, és később, amikor a damaszkuszi úton találkozott az Úrral, akkor még élénken az emlékezetében volt az az ember, aki az Atyát kéri az ő nevükben, ahelyett, hogy szitkozódna, kiabálna azokra, akik megkövezik. A szeretet és megbocsájtás mintapéldája volt az.

Pál itt ehhez hasonlóan írja, hogy remélem, az Úr nem számítja mindezt a bűneik közé.

De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a pogányok valamennyien meghallják azt. Azután megszabadultam az oroszlán torkából.

Lehet, hogy Nérot hívja oroszlának, de az is lehet, hogy az oroszlánokkal teli arénáról beszél.

Amikor Pál Néro elé került, alkalmat talált arra, hogy előtte is hirdesse az evangéliumot. Bármely esetben, amikor Pál a letartóztatásai alkalmával a bírók előtt vagy Agrippa király előtt meg kellett jelenjen, akkor ezeket az alkalmakat mindig bizonyágtételre használta azért, hogy megnyerje őket Jézus Krisztusnak.

Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy „Üldözni fognak titeket, le fognak tartóztatni és amikor a bírák és királyok előtt álltok majd ne legyen gondotok arra, hogy mit fogtok mondani, mert abban az órában a Lélek megmondja majd, hogy mit kell mondjatok, és lehetőséget ad majd nektek arra, hogy bizonyágot tegyetek.”

Pál minden ilyen lehetőséget megragadott a tanubizonyosságra, és még Agrippa királynak is azt mondta *Hiszel-e Agrippa király a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.*”

Agrippa így szólt Pálhoz: „Majdnem ráveszel engem is, hogy keresztyénnyé legyek!”

Pál pedig így válaszolt: „Kérem az Istentől, hogy előbb vagy utóbb nem csak te, hanem azok is, akik ma hallgatnak engem, olyanná legyenek, amilyen én is vagyok e bilincsek nélkül.”

Agrippát is meg akarta téríteni a hitre.

Sem Pál, sem Lukács nem ír arról, hogy mit mondott Nérónak, de biztosak lehetnek benne, hogy Néro esetében is az volt a célja, mert tudta, hogy ha megnyeri őt Krisztusnak, akkor a kereszténység hatalmasat léphet előre.

De az Úr mellém állt, és megerősített, hogy elvégezzem az ige hirdetését, és a pogányok valamennyien meghallják azt.

Bizonyára a teljes evangéliumot hirdette Nérónak, és az egész udvar hallotta azt!

Meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól, és bevisz az ő mennyei országába.

Meg is szabadította őt az Úr. Jézus mondta, hogy *Ne féljetez azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljetez, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában.*

Pál pontosan tudta, hogy hogyan fogja őt megszabadítani az Úr, mert azt mondta, hogy „elérkezett az elköltözésének ideje.”

Hibás elképzelés az, hogy a szabadulás csak a gyógyuláson keresztül jöhet, mert az Isten sokféleképpen meg tud minket szabadítani.

Övé a dicsőség örökkön örökké. Amen.

Köszönts Priskát és Akvilát

Lám, itt vannak ismét, még mindig Efezusban. Pál nagyon kötődött hozzájuk, először Korintusban találkozott velük, aztán előtte már Efezusba mentek és ott voltak vele az ottani szolgálata alatt – velük szeretnék találkozni egyszer.

meg Onéziforosz háza népét.

Lehet, hogy őt is megölték Rómában, mert rátalált Pálra és szolgált neki a börtönben, és emiatt megölhették, hiszen itt nem őt köszönti Pál, csak az ő háza népét.

Erasztosz Korinthusban maradt, Trofimoszt pedig Milétoszban hagytam betegen.

Igyekez a tél beállta előtt megjönni. Köszönt téged Eubulosz, Pudensz, Linosz, Klaudia és a testvérek mind.

Az Úr legyen a lelkeddel! Kegyelem veletek!

73 perc